

saa fornuftig — og det vilde jeg gøre i hans Sted — at gaa hen til en Præst, der har andre Anskuelser end Pastor Ifversen.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) rettede et Spørgsmaal til mig, og jeg skal svare derpaa. Lige over for det grove og raa Udtryk, hvori det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) drog den ærede Krigsministers Sandfærdighed i Tvivl, fandt jeg, at jeg burde yde min Støtte for Rigtigheden af den højtærede Krigsministers Udtalelse. Andet og mere har jeg ikke ønsket at udtale ved denne Lejlighed. Ikke desto mindre skal jeg, da det ærede Medlem fra Ringsted retter et Spørgsmaal til mig, gerne svare ham derpaa. Hørup har ikke, mig vitterligt, givet Løfter vedrørende Forsvarssagen, og der har ej heller, mig vitterligt, været ham afkrævet Løfter vedrørende Forsvarssagen. Det var der ingen Nødvendighed for. Han har ved den Lejlighed, som jeg sigtede til, fremkommet med Udtalelser, nøje af den Karakter, jeg før nævned, og givet en fortræffelig politisk Begrundelse af det Syn, han under et Venstrestyre havde paa Forsvarssagen.

Formanden: Jeg har at bede Tinget om en Undskyldning, fordi jeg har glemt at indhente dets Samtykke til, at de foregaaende Talere fik Ordet for tredje Gang. Maaske jeg maa udbede mig dette Samtykke indbefattet i det Samtykke, jeg beder Tinget om, til at give Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) Ordet (Ophold). Jeg betragter det da som givet.

Anders Nielsen: Naar jeg forleden Aften sagde, at jeg mente mig at være i Besiddelse af et Mittel, hvorved jeg kunde afsløre eller belyse — det er nu lige meget — det ærede Medlems Adfærd, tænkte jeg selvfølgelig paa hans Adfærd her i Salen nu under denne Behandling. Imidlertid, for at det hele Forhold kan komme nogenlunde inden for en vis bestemt Ramme, vil jeg repetere Krudttaarnshistorien. Det skal ikke tage saa overdreven lang Tid, men det er nødvendigt for at stille det Forhold klart frem, som jeg havde for Øje, da jeg fremkom med mine Udtalelser forleden.

Spørgsmaalet om Krudttaarnenes Flytning er ikke oprindeligt blevet rejst her i Rigsdagen, men ude i Befolkningen og navnlig i den københavnske Befolkning, i den københavnske Presse. Der opstod noget i Retning af en Panik over for den Fare, der mentes at være ved den Beliggenhed, disse Krudttaarne havde. Her i Rigsdagen blev Spørgsmaalet rejst i Samlingen 1901—02, den første Samling efter Ministeriet Deuntzers Dannelselse. I Slutningen af Samlingen, den 15. eller 16. Maj — ja, det er nu lige meget, hvilken Dag det var, men det var nogle Dage før den 17. Maj — kom den højtærede Krigsminister til Finansudvalget og gjorde Rede for, hvad der var passeret med Hensyn til det første Krudttaarn, en Sag, vi for øvrigt vare blevne bekendte med i Forvejen ved Konferencer i Finansudvalget. Nu blev der paa ny gjort Rede for den, og dernæst fik vi Meddelelse om, hvorledes Ministeren kunde blive sat i Stand til at flytte Krudttaarn Nr. 2. Vi saa paa de fremlagte Papirer; Udkastet til en Overenskomst, men kom hurtigt til den Erkendelse, at noget Svar vare vi ikke i Stand til at give paa Grund af den nær forestaaende Slutning af Rigsdagen, og derfor svarede vi tilbage, som jeg forleden oplyste. Den 15. November, altsaa efter at Sommeren er gaaet, kommer Sagen frem paa ny. Vi komme saa til det Resultat, efter at have haft Sagen for os i 10 Dage, at Overenskomstens Grundlag ikke byder det, den burde byde, navnlig ikke i Retning af Vederlaget fra det Konsortiums Side, der kontraheredes med, og vi svare i Overensstemmelse dermed, som jeg ogsaa allerede tidligere har gjort opmærksom paa. Senere fremkom der et nyt Grundlag, der i finansiell Henseende var 100,000 Kr. bedre. Der gjorde sig straks inden for Venstre den Opfattelse gældende, at de 100,000 Kr. maaske vilde være at lade gaa ind i Statskassen, idet der ikke krævedes mere end de 150,000 Kr., der før var Tale om, til Flytning af Krudttaarn Nr. 2, som var paa Tale. Men under Forhandlingerne i Finansudvalget rejste det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds stærk Indsigelse imod at lade de 100,000 Kr. gaa ind i Statskassen, de skulde bruges til at lænse